

ἜΤΟΣ Γ'.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 145

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 10

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 22 Νοεμβρίου 1881.

Μία τῶν ὑποστάσεων τῆς κουμουνδουρικῆς τριάδος, ἢ, ἂν θέλετε, εἰς τῶν πρωταποστόλων καὶ ζηλωτῶν τῆς Βρωμολιμναϊκῆς φατρίας, ὁ Σίμων Πέτρος τοῦ Κουμουνδουρισμοῦ, ὁ Τομαρόπουλος, ἀπηρνήσατο τὸν διδάσκαλον. Ὑπὸ τῆς κοινωνίας, ἣτις παριστᾷ τὸ πρόσωπον τῆς παιδίσκης τοῦ ἀρχιερέως, ἐρωτηθεὶς « καὶ σὺ ἢ μετὰ τοῦ Ναζωραίου » ἀπήντησεν εὐσταθῶς « οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον ! », καὶ ἐρωτώμενος ἐκ νέου καὶ καταδεικνύμενος, ἤρξατο καταναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδε τὸν ἄνθρωπον. Ἄγνοομεν ἂν, ὅπως λάβῃ πλείονα ἰμοιότητα τὸ δρᾶμα τοῦ ταμείου Θεβῶν μετὰ τοῦ δράματος τοῦ Γολγοθᾶ, ὁ Πέτρος ἐπιμείνῃ καὶ τρίτην φοράν ἀπαρνούμενος τὸν ἀρχηγόν, καὶ μετὰ τὴν λαλιὰν τοῦ ἀλέκτορος ἐξερχόμενος κλαύσῃ ἐν μεταμελείᾳ. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ ἀποστάτης οὗτος Πέτρος ὁ ἀμεταμέλητος, ἀρχίζει νὰ κινῆ τὸ ἐνδικρῆρον τοῦ κοινοῦ, καὶ νὰ ἐξεγείρῃ κάπως τὸν οἰκτον, ὃν ἐξεγείρει πάντοτε ἡλικίᾳ γέροντος, ἡμιπληγος, πεσόντος ἀπὸ τοῦ ὕψους δικηκρῆμῆνης θέσεως ἐντὸς τοῦ βορβορίου τῆς εἰρκτῆς, ἐπὶ ἐγκλήματι δυσφημητικῷ καὶ ἀναμένοντος ἐναγωνίως ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν νὰ τὸν καταστρέψῃ ὁ βαρὺς ὄγκος τοῦ νόμου.

Ἀέγομεν οἰκτον καὶ οὐχὶ συγχώρησιν· τὸ ἐν διαφέρει τοῦ ἑτέρου. Ὅσον καὶ ἂν οἰκτείρωμεν, καταδικάζομεν ἐν τούτοις. Ἄλλ' ἐπιθυμοῦμεν πρὸ πάντων, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἐγράψαμεν, ἡ ἐφκρημογὴ τῆς δικαιοσύνης νὰ μὴ ᾖ μονομερῆς. Δικαιοσύνη τοιαύτη, ὡς πάντα τὰ ἡμιτελῆ, εἶνε πολλῶν χείρων τῆς ἀδικίας.

Ἄλλως τε ὁ νέος οὗτος Πέτρος, εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἀμερολήπτων συγκρινόμενος μὲ τὸν Πέτρον τοῦ Εὐαγγελίου φαίνεται πολλῶ ὑπέρτερος αὐτοῦ. Οὗτος ἦν « πρὸς τὴν ἐστίαν ἐστὼς καὶ θερμαίνόμενος » ἐνῶ ὁ πρῶτος ἀμφιβάλλομεν ἂν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τοῦ δριμύος ψύχους εὐρίσκει ἐν τῇ φυλακίσει ἰκανὸν θάλασσον διὰ νὰ θερμυνθῇ. Ὁ εἰς ἀπέκοψε τὸ ὠτίον τοῦ δούλου τοῦ ἀρχιερέως· ἐνῶ ὁ ἕτερος ἔκαμε ὅλα τὰ ὠτίια τοῦ κόσμου νὰ ἀνοιγῶσι μὲ τὰ γραφόμενά του. Ὁ Πέτρος προέδωκε τὸν διδάσκαλον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς δυστυχίας του, ὁ νέος Πέτρος ἀπαρνεῖται αὐτὸν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἰδικῆς του δυστυχίας. Τὸ πρᾶγμα, καθὼς βλέπετε, διαφέρει πολὺ.

Ὁμοῦ ἐζησκαν, ὁμοῦ διητῶντο, ὁμοῦ εἰργάσθησαν. Ὁ εἰς εὐαγγελιζόμενος τὰ ῥήματα τῶν μυστηρίων τῆς Βρωμολιμνῆς, ὁ ἕτερος συνηγορῶν καὶ κηρύσσων τὴν οὐρανόπεμπτον τοῦ διδασκάλου ἀποστολὴν. Ὁμοῦ ἐθριμάμβευσαν καὶ διενεμήθησαν ὁμοῦ τὰ βρυτίμα τοῦ θριάμβου δῶρα. Ὅταν ὁ αἰρινίδιος κερκυνὸς τῆς συμφορᾶς ἐνέσκηψε καὶ ἐπληξε τὸν μαθητὴν, ὁ διδάσκαλος εἶχε χρεὸς νὰ τὸν ἀνεγείρῃ. Τοῦτο ὁ διδάσκαλος δὲν ἐπραξε, καὶ ὁ μαθητὴς εἶχε δίκαιον νὰ ὀλιγοπιστήσῃ. Ἀπεναντίας ὁ διδάσκαλος, προνοῶν περὶ ἑαυτοῦ, ἀπεφάσιζε νὰ ἐξιλεώσῃ τὴν Νέμεσιν θυσιάζων τὸν μαθητὴν. Ὡστε κατ' ἀλήθειαν, συνέδκινε τὸ ἀντίστροφον τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ συμβάντος. Τὰ μέρη ἀντηλλάσσοντο, καὶ ὁ ἀπαρνούμενος δὲν ἦτο ὁ μαθητὴς ἀλλ' ὁ διδάσκαλος.

Τώρα, πᾶσα πίστις καὶ μακροθυμία ἔχει τὰ ὄρια τῆς καὶ σπανίως ἡ ἀφοσίωσις ἀφικνεῖται μέχρι τῆς ἐθελοθυσίας καὶ τοῦ μαρτυρίου. Καὶ αὐτὸς ὁ φανατικὸς ἀλιεὺς τῆς Τιβεριάδος ἂν ἐβλεπε τὸν Ναζωραῖον διδάσκαλόν του προδιδόντα αὐτὸν διὰ νὰ σωθῇ, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ τὸν ἐστελλεν εἰς δεκαεπτὰ... Πιλάτους. Τὸ αἰσθημα τῆς αὐτοσυτηρήσεως λοιπὸν ἔκαμε καὶ τὸν νεώτερον Πέτρον ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα καὶ νὰ διακηρύξῃ φανερά, ὅτι τὰ θαύματά του

Κανὼ ἦσαν ἀπὸ τὰ συνήθη ταχυδακτυλογραφικὰ πειγνίδια τοῦ Καζενέβ, καὶ ν' ἀπαιτήσῃ ὥστε ἢ αὐτὸς ν' ἀνέλθῃ πάλιν μετὰ τοῦ διδασκάλου του ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραήλ, ἢ ὁ διδάσκαλος νὰ κατέλθῃ μετ' αὐτοῦ μέχρι τοῦ φραγγελίου τοῦ Πραιτωρίου, καὶ ἐπειδὴ ὁ διδάσκαλος σιωπᾷ καὶ περιφρονεῖ αὐτόν, ὁ μαθητὴς ἐπισείει τὸν κερκυνὸν τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων.

Ἡ νέκ αὕτη σκηνὴ τοῦ πολυπλόκου δράματος, ἀνελίσσουσκα νέους ὀρίζοντας καὶ νέκς ἀπόψεις μέσον τῆς θολῆς λύκης τοῦ μυστηρίου, κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον. Ἀνυπομόνως περιμένομεν καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας τοῦ πάθους, καὶ ἀφοῦ ὁ σταυρὸς ἐστήθη ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ, ἃς ὁδηγηθῆ ὁ κητάδικος ἐκεῖ, ἂν τὸ ἐπιβάλῃ ὁ νόμος. Ἄρκεῖ νὰ σταυρωθῆ ὁ ἀληθὴς ἔνοχος καὶ νὰ μὴ ἀπολυθῆ ὁ Βραχάβας, καὶ ἀρκεῖ τὴν σταύρωσιν νὰ μὴ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἀνάστασις, διότι ἡ ἀνάστασις ἢ ρυτακμένη τὸν κόσμον ἐκ τῆς ἀπωλείας, παρ' ἡμῶν θὰ καταστρέψῃ καὶ τὸ τελευταῖον ἔχνος τῆς δικαιοσύνης.

HIGREC

ANEMOMAZOMATA

Τὸ πειγνίδιον τῶν 15 ἐπροκήρυσσε πέρυσιν ὁ Χουτόπουλος καὶ ὁ Βουγᾶς. Ἐφέτος ἢ φέτος ἔχομεν τὸ πειγνίδιον τῶν 14, δηλαδὴ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ γίνουσι πάλιν 14 οἱ 13 Ποῦλοι τοῦ Πανεπιστημίου. Περί τοῦ προβλήματος τούτου μᾶς ἐστάλησαν διάφοροι λύσεις, τὰς ὁποίας θὰ δημοσιεύσωμεν κατὰ σειρὰν πρὸς ψυχγωγίαν τῶν ἀνγνωστών μας.

ΛΥΣΙΣ Α΄.

Νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τῶν κελπῶν τῆς Κουουρίκς μχυροπρόσωπος ὁ κ. Ἰζιδικό-Πουλος καὶ νὰ εἰτέλῃ πάλιν ἀσπροπρόσωπος εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

(ἔπεται λύσις Β΄)

Ἡ νεογραικικὴ μχταιότης εἰνὶ τι ἀξιοσημείωτον τῶν ὄντι. Ἀποκαθίσταται σχεδὸν σεβαστὴ διὰ τὴν ἀφέλειάν της. Λόγου χάριν ἠδύνατό τις λογικῶς σκεπτόμενος νὰ φαντασθῆ, ὅτι ἤθελεν ἐπέλθῃ εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηναίων ἢ ἰδέε ν' ἀνκηρήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τὰς εἰκόνας τῶν ἐν Ἀθήναις διατελεσάντων Δημάρχων καὶ Προέδρων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου; Καὶ ὅμως τοιαύτη γελοία πρότασις σπουδαίως ἐγένετο. Ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ σπανίως ποιοῦσι δημοσίᾳ δαπάνη τὰς εἰκόνας ἢ τὰ ἀγάλματα δημοσίων λειτουργῶν. Τοῦτο δὲ γίνετα ἐκτάκτως εἰς ἐπιφανεῖς ἀνδρας, ὅπως ἐνοοῦσι τοὺς τοιοῦτους οἱ πολιτισμένοι λαοί.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ταῦτα πράττουσιν οἱ εὐρωπαῖοι διὰ τοὺς ἐπιφανεῖς Ἀρχοντας αὐτῶν, ἔπεται ὅτι καὶ ἡμεῖς πρέπει νὰ ἐξαγάγωμεν ἐκ τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοτοῦ δημοκοπικὰς τινὰς ἀσημότητας, νὰ τὰς ἀνακηρύξωμεν ἐπιφανεῖς προσωπικότητας καὶ νὰ δικιωνίσωμεν διὰ τῆς γραφίδος τροφίμων τινὸς τοῦ Δήμου καλλιτέχρου τὰς ἤκιστα καλλιτεχνικὰς μορφὰς των! Risum teneatis amici! Δὲν καταγίνοντα μᾶλλον οἱ Δημοτικοὶ μᾶς Ἀρχοντες νὰ μᾶς σώσωσιν ἀπὸ τὰ διαχωρήματα, τὰ ὅποια ἐν διακλύσει πίνομεν καὶ ἐν τῷ ἀέρι ἀναπνέομεν; Δὲν μᾶς δίδουσι ὀλίγον νερὸ διὰ τὸ κλοκαῖρι;

Οἱ βόες τῶν Θεῶν προσεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ τύφου. Ἐρωτῶμεν: ἀπὸ πότε οἱ βόες τῶν Θεῶν ἐγένοντο δημότια τοῦ δήμου Ἀθηναίων;

ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΟΥ ΣΚΟΥΤΕΛΙΑ

Ἡ διεύθυνσις τῆς Ἀτμοπλοικῆς ἑλληνικῆς ἐταιρίας ἀπεφάσισε νὰ ἀλλάξῃ τὸ δρομολόγιον τῶν ἀτμοπλοίων της, καὶ ἡ ἀλλαγὴ αὕτη δὲν ζημιώνει ὀλίγον τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑπτανήσου, καὶ πολὺ περισσότερον τῆ Κεφαλληνίας.

Τὸ ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον δὲν θὰ ἔρχεται πλέον εἰς τὴν Κεφαλληνίαν τὴν Δευτέραν, οὔτε θὰ ἐπιστρέφῃ ἀπὸ τὴν Κέρκυραν τὴν Τετάρτην. Θὰ ἔρχεται καὶ θὰ ἀναχωρῆ τὴν Πέμπτην τὴν αὐγὴν καὶ θὰ ἐπιστρέφῃ ἀπὸ Κέρκυραν τὴν Κυριακὴν.

Θὰ ἔρχεται λοιπὸν καὶ θὰ φεύγῃ, ὅταν ἔρχεται καὶ φεύγῃ καὶ τὸ αὐστριακόν, ὥστε ἀντὶ ν' ἀνταποκρινόμεθα μετὰ τὸ ἐξωτερικὸν δύο φορτῆς τὴν ἐβδομάδα θὰ ἀνταποκρινόμεθα μόνον μίαν.

Ἄλλ' ἐὰν ἀπὸ αὐτὸ τὸ δρομολόγιον ζημιώνοντα αἱ ἐπαρχίαι, ὠφελεῖται ὅμως ἡ πρωτεύουσα, διότι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἔχῃ ὄχι δύο, ἀλλὰ τρεῖς φορτῆς τὴν ἐβδομάδα ταχυδρομεῖον ἀπὸ τὴν Εὐρώπην.

Καὶ ὅταν ἡ πρωτεύουσα ὠφελεῖται τί πειράζει ἐὰν αἱ ἐπαρχίαι ζημιούνται;

Αἱ ἐπαρχίαι εἰναι, ἦσαν, καὶ θὰ ἦναι τὰ παρακάτω σκουτέλια!!

(«Πέλεκυς» Κεφαλληνίας).

